

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr. 18.

16 listopada 1931.

T R E Ś C :

OKÓLNIK:

Str.

281

Nr. 1631/II.G.S./31 w sprawie opłacania kosztów konwojowania osób, zarządzonego przez władze sądowe

PRZEPISY z dnia 14 kwietnia 1931 r. o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez: 1) Komisarza Rządu m. st. Warszawy, 2) Wojewodę lubelskiego, 3) Wojewodę kieleckiego, 4) Wojewodę nowogródzkiego, 5) Wojewodę poleskiego, 6) Wojewodę wołyńskiego, 7) Wojewodę wileńskiego, 8) Wojewodę warszawskiego, 9) Wojewodę białostockiego, 10) Wojewodę łódzkiego

282

KOMUNIKATY:

w sprawie podziału terytorium sądu grodzkiego w Łunińcu na rewiry egzekucyjne

299

w sprawie zmian w podziale na rewiry egzekucyjne okręgu sądu grodzkiego w Kobryniu

300

OKÓLNIK Nr. 1631/II.GS/31

w sprawie opłacania kosztów konwojowania osób, zarządzonego przez władze sądowe.

Do władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więzienia.

W ustępie trzecim okólnika w sprawie opłacania kosztów konwojowania osób, zarządzonego przez władze sądowe (Zb. rozp. i ok. poz. 65), słowa „dnia drugiego” zastępuje się słowami „dnia czternastego”.

Warszawa, dnia 12 listopada 1931 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

PRZEPISY

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Komisarza Rządu m. st. Warszawy i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

Wynagrodzenie dozorca zajętego majątku ruchomego, o ile nie zostało ono ustalone zgodnie z art. 1014 ust. postęp. cywilnego w drodze porozumienia się jego z egzekwującymi i dłużnikiem wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionymi w następujących punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:

a) za czas dozoru do dwóch tygodni w wysokości 2% — a za czas do 1 miesiąca w wysokości 3%, jeżeli suma oszacowania majątku nie przewyższa stu złotych, przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a dodaje się po 2% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1% w ciągu całego dalszego czasu z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagrodzenia nie może być wyższa od połowy ogólnej sumy szacunku zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wyznacza się według normy 2 razy wyższej niż oznaczona w p. 1-ym.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także drogich kamieni dozorca należy się za cały czas dozoru 4% wartości tych przedmiotów.

4. W razie nieprzyjścia licytacji do skutku, lub sprzedaży zajętego majątku za cenę niższą od sumy oszacowania, wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku suma wynagrodzenia powinna być wyegzekwowana od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania wyroków sądowych i wynagrodzenia należącego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla dozoru nad majątkiem niezbędne jest wynajęcie odzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów, czy dozorców, albo jeśli chodzi o dozór nad majątkiem, znajdującym się poza obrębem budowlą (np. statków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.), co pociąga za sobą specjalne koszta, należy się dozorce, niezależnie od wynagrodzenia zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów, a w szczególności zwrot kosztów ubezpieczenia od kradzieży, pożaru i t. p.

6. Komornik sądowy wyznacza sumę kosztów wymienionych w poprzednim (5) punkcie, w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowości, przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem tak na oryginałach opisu jak i na jego odpisie, wydanym dozorce.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określaniu wysokości: a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca gdzie były zajęte do lokalu, w którym mają być przechowywane lub sprzedane i b) kosztów karmienia przyjętych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści od

zwierząt co do której, zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw., dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczenia dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wyznacza mu się w sumie równej połowie kwoty, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta, wymienione w punktach 1 — 8, mają być pokryte zgodnie z przepisami, zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku tak ruchomego, jak i nieruchomości, w wypadkach, przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw., a również w wypadkach zdjęcia pieczęci przewidzianych w art. 1716 i 1730 tejże ustawy, wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie biegłych mieszkających w miejscu dokonywania oszacowania wyznacza się w zależności od czasu użytego na oszacowanie w wysokości 10 zł. za godzinę a osobom z wyższem wykształceniem w wysokości 20 zł. za godzinę.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości niezależnie od wynagrodzenia w p. 1-ym wymienionego, otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości 10 zł. za dobę — osoby zaś z wyższem wykształceniem 20 zł. za dobę, przytem niepełne doby powyżej jednak 6-ciu godzin liczą się jako pełne;

b) zwrot kosztów podróży, jako to furmanki według cen miejscowości oraz biletu jazdy koleją w obie strony, wartości biletu II klasy.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wypłaca się biegłym (ewentualnie wysyła się zgórą po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy również wniesionej przez tą osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku sporządzonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba żądająca wezwania biegłego winna na żądanie komornika wniesić niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów.

Zatwierda się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

PRZEPISY

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę lubelskiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

Wynagrodzenie dozorca zajętego majątku ruchomego, o ile nie zostało ono ustalone zgodnie z art. 1014 ust. postęp. cywilnego w drodze porozumienia się jego z egzekwującymi dłużnikami wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionymi w następnych punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:

a) za czas dozoru do dwóch tygodni w wysokości 2% a za czas do 1 miesiąca w wysokości 3% jeśli suma oszacowania majątku nie przewyższa kwoty 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 2% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1% w ciągu całego dalszego czasu z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagrodzenia nie może być wyższa od 30% ogólnej sumy szacunku zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wyznacza się według normy 2 razy wyższej niż oznaczona w p. 1-ym.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny a także drogich kamieni dozorca należy się za cały czas dozoru 3% wartości tych przedmiotów.

4. W razie nieprzyjścia licytacji do skutku, lub sprzedaży zajętego majątku za cenę niższą od sumy oszacowania wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku suma wynagrodzenia powinna być wyegzekwowana od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie, ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania wyroków sądowych i wynagrodzenia należącego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla dozoru nad majątkiem niezbędne jest wynajęcie oddzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów czy dozorców, albo jeśli dozór nad majątkiem, znajdującym się poza obrębem budowli (np. staków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.) co pociąga za sobą specjalne koszta, należy się dozorcy, niezależnie od wynagrodzenia, zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów.

6. Komornik sądowy wyznacza sumę kosztów wymienionych w poprzednim (5) punkcie, w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowości przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem tak na oryginałach opisu, jak i na jego odpisie, wydanym dozorce.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określaniu wysokości: a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca gdzie były zajęte do lokalu, w którym mają być przechowywane lub sprzedane i b) kosztów karmienia przyjętych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści od zwierząt co do której, zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw., dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczenia dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wyznacza mu się w sumie równej połowie kwoty, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta wymienione w punktach 1—8 mają być pokryte zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku tak ruchomego jak i nieruchomości w wypadkach, przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw., a również w wypadkach zdjęcia pieczęci prze-

widzianych w art. 1716 i 1730 tejże ustawy, wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie biegłych mieszkańców w miejscu dokonywania oszacowania wyznacza się w zależności od czasu użytego na oszacowanie w wysokości 6 zł. za godzinę, a osobom z wyższem wykształceniem — w wysokości 12 zł. za godzinę.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości niezależnie od wynagrodzenia w p. 1-ym wymienionego otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości 12 zł. za dobę — osoby zaś z wyższem wykształceniem 20 zł. za dobę, przytem niepełne doby powyżej jednak godzin 6-ciu liczą się jako pełne;

b) zwrot kosztów podróży, jako to furmanki, według cen miejscowości oraz biletu jazdy kolejowej w obie strony wartości biletu II kl.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wypłaca się biegłym ewentualnie wysyła się zgórę po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy, również wniesionej przez tą osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku sporządzonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba żądająca wezwania biegłego winna na żądanie komornika wniesić niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów.

Zatwierdza się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stanisław Składowski

P R Z E P I S Y

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę kieleckiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

Wynagrodzenie dozorca zajętego majątku ruchomego, o ile nie zostało ono ustalone zgodnie z art. 1014 u. p. c. w drodze porozumienia się jego z egzekwującymi i dłużnikami, wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionymi w następujących punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:

a) za czas dozoru do dwu tygodni w wysokości 2%, a za czas do jednego miesiąca w wysokości 3%, jeśli suma oszacowania majątku nie przewyższa 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 2% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1% w ciągu całego dalszego czasu, z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagrodzenia nie może być wyższa od 30% ogólnej sumy szacunku, zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wznacza się według normy dwa razy wyższej, niż oznaczona w pkt. 1.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także i drogich kamieni — dozorcy należą się za cały czas dozoru 3% wartości tych przedmiotów.

4. W razie nieprzyjścia licytacji do skutku, lub sprzedaży zajętego majątku za cenę niższą od oszacowania, wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku suma wynagrodzenia winna być wyegzekwowańa od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania wyroków sądowych i wynagrodzenia należącego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla dozoru nad majątkiem niezbędnne jest wynajęcie odzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów czy dozorców, albo jeśli chodzi o dozór nad majątkiem znajdującym się poza obrębem budowli (np. statków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.), co pociąga za sobą specjalne koszta, należy się dozorcy, niezależnie od wynagrodzenia, zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów.

6. Komornik sądowy wznacza sumę kosztów wymienionych w poprzednim (5) punkcie, w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowych, przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem, tak na oryginałach opisu jak i na jego odpisie, wydanym dozorcy.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określeniu wysokości:

a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca, gdzie były zajęte, do lokalu, w którym mają być przechowane, lub sprzedane i

b) kosztów karmienia, przyjętych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści od zwierząt, co do której zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw., dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczenia dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wznacza mu się w sumie równej połowie kwoty przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta, wymienione w punktach 1 — 8, mają być pokryte zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku, tak ruchomego, jak i nieruchomości, w wypadkach przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw., a również w wypadkach zdjęcia pieczęci przewidzianych w art. 1716 i 1730 tejże ustawy, wznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie biegłych, mieszkających w miejcu dokonywania oszacowania, wznacza się w zależności od czasu zużytego na oszacowanie w wysokości 5 zł. za godzinę, a osobom z wyższym wykształceniem — w wysokości 10 zł. za godzinę.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości, niezależnie od wynagrodzenia w p. 1 wymienionego, otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości 10 zł. za dobę, — osoby zaś z wyższym wykształceniem 20 zł. za dobę, przytem niepełne doby powyżej jednak 6-ciu godzin, liczą się jako pełne;

b) zwrot kosztów podróży, jak to: furmani według cen miejscowych, oraz biletu jazdy koleją w obie strony wartości biletu II kl.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wypłaca się biegłym (ewentualnie — wysyła się) zgórę po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie — wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy, również wniesionej przez tą osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku, sporzązonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba, żądająca wezwania biegłego, winna na żądanie komornika wnieść niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów.

Zatwierdza się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stanisław Składowski

P R Z E P I S Y

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę nowogródzkiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionymi w następnych punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wznacza się:

a) za czas dozoru do dwóch tygodni w wysokości 2%, a za czas do 1 miesiąca w wysokości 3%, jeśli suma oszacowania majątku nie przewyższa 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 2% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1% w ciągu całego dalszego czasu z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagrodzenia nie może być wyższa od 25% ogólnej sumy szacunku zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wznacza się według normy 2 razy wyższej niż oznaczona w p. 1-ym.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także drogich kamieni dozorcy należą się za cały czas dozoru 3% wartości tych przedmiotów.

4. W razie nieprzyjścia licytacji do skutku, lub sprzedaży zajętego majątku za cenę niższą od sumy oszacowania, wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku suma wynagrodzenia powinna być wyegzekwowańa od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania wyroków sądowych i wynagrodzenia należącego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla dozoru nad majątkiem niezbędnne jest wynajęcie odzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów czy dozorców, albo jeśli

chodzi o dozór nad majątkiem, który znajduje się poza obrębem budowli (np. statków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.), co pociąga za sobą specjalne koszta, należy się dozorcy, niezależnie od wynagrodzenia, zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów.

6. Komornik sądowy wyznacza sumę kosztów, wymienionych w poprzednim (5) punkcie, w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowych, przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem tak na oryginałach opisu, jak i tegoż odpisie, wydanym dozorce.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określeniu wysokości: a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca gdzie były zajęte do lokalu, w którym mają być przechowywane lub sprzedane i b) kosztów karmienia przyjętych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści od zwierząt, co do której, zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw., dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczenia dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wyznacza mu się w sumie równej połowie kwoty, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta wymienione w punktach 1 — 8, mają być pokryte zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku tak ruchomego jak i nieruchomości, w wypadkach przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw. wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie biegłych, mieszkających w miejscu dokonywania oszacowania, wyznacza się w zależności od czasu użytego na oszacowanie od 3 do 6 zł. za godzinę, a osobom z wyższym wykształceniem w wysokości od 6 do 15 zł. za godzinę zależnie od uznania sądu.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości niezależnie od wynagrodzenia, w p. 1-ym wymienionego otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości 10 zł. za dobę, osoby zaś z wyższym wykształceniem od 15 do 25 zł. za dobę w zależności od uznania sądu, przytem niepełne doby powyżej jednak g. 6-ciu liczą się jako pełne;

b) zwrot kosztów podróży, jako to: furmanki, według cen miejscowych, oraz biletu jazdy koleją w obie strony wartości biletu II klasy.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wypłaca się biegłym (ewentualnie wysyła się) zgórą po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie, wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy, również wniesionej przez tą osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku sporządzonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba żądająca wezwania biegłego winna na żądanie komornika wniesć niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów.

Zatwierda się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stanisław Składowski

P R Z E P I S Y

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę polskiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

Wynagrodzenie dozorca zajętego majątku ruchomego, o ile nie zostało ono ustalone zgodnie z art. 1014 ust. post. cyw. w drodze porozumienia się jego z egzekwującymi i dłużnikiem wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionemi w następnych punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:

a) za czas dozoru do dwóch tygodni w wysokości 2%, a za czas do 1 miesiąca w wysokości 3%, jeśli suma oszacowania majątku nie przewyższa 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 2% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1% w ciągu całego dalszego czasu z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagrodzenia nie może być wyższa od 1/3 ogólnej sumy szacunku zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wyznacza się według normy 2 razy wyższej niż oznaczona w p. 1-ym.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także drogich kamieni dozorca należy się za cały czas dozoru 3% wartości tych przedmiotów.

4. W razie nieprzyjścia licytacji do skutku, lub sprzedaży zajętego majątku za cenę niższą od sumy oszacowania, wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku suma wynagrodzenia powinna być wyegzekwowana od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania wyroków sądowych i wynagrodzenia należącego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla nadzoru nad majątkiem niezbędne jest wynajęcie odzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów, czy dozorców, albo jeśli chodzi o dozór nad majątkiem, znajdującym się poza obrębem budowli (np. statków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.), co pociąga za sobą specjalne koszta, należy się dozorcy niezależnie od wynagrodzenia, zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów.

6. Komornik sądowy wyznacza sumę kosztów wymienionych w poprzednim (5) punkcie, a w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowych, przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem tak na oryginałach opisu, jak i na jego odpisie, wydanym dozorce.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określeniu wysokości: a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca gdzie były zajęte do lokalu, w którym mają być przechowywane lub sprzedane i b) kosztów karmienia przyjętych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści

od zwierząt, co do której zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw. dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczenia dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wyznacza się w sumie równej połowie kwoty, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta wymienione w punktach 1 — 8, mają być pokryte zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku tak ruchomego jak i nieruchomości, w wypadkach przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw. wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie biegłych, mieszkających w miejscu dokonywania oszacowania wyznacza się w zależności od czasu użytego na oszacowanie w wysokości 8 zł. za godzinę, a osobom z wyższym wykształceniem w wysokości 15 zł. za godzinę.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości niezależnie od wynagrodzenia w p. 1-ym wymienionego, otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości 15 zł. za dobę, osoby zaś z wyższym wykształceniem 25 zł. za dobę, przytem niepełne doby powyżej jednak 6-ciu godzin liczą się jako pełne;

b) zwrot kosztów podróży, jako to: furmanki według cen miejscowych oraz biletu jazdy koleją w obie strony wartości biletu II klasy.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wynajmuje się biegłym (ewentualnie — wysyła się) zgórą po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie, wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy również wniesionej przez tą osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku, sporządzonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba żądająca wezwania biegłego winna na żądanie komornika wniesić niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów.

Zatwierdza się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stanisław Składowski

PRZEPISY

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę wojewódzkiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

Wynagrodzenie dozorca zajętego majątku ruchomego, o ile nie zostało ono ustalone zgodnie z art. 1014 ust. post. cyw. w drodze porozumienia się jego z egzekwującym i dłużnikiem, wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionymi w następnych punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:
a) za czas dozoru do dwóch tygodni w wysokości 2%, a za czas do 1 miesiąca w wysokości 3%, jeśli suma oszacowania majątku nie przewyższa 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 2% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1% w ciągu całego dalszego czasu z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagrodzenia nie może być wyższa od 40% ogólnej sumy szacunku zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wyznacza się według normy 3 razy wyższej niż oznaczona w p. 1-ym.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także drogich kamieni, dozorcy należą się za cały czas dozoru 3% wartości przedmiotów.

4. W razie nieprzyjęcia licytacji do skutku lub sprzedaży zajętego majątku za cenę niższą od sumy oszacowania, wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku suma wynagrodzenia powinna być wyegzekwowana od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania wroków sądowych i wynagrodzenia należacego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla dozoru nad majątkiem niezbędne jest wynajęcie oddzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów czy dozorców, albo jeśli chodzi o dozór nad majątkiem, znajdującym się poza obrębem budowli (np. statków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.), co pociąga za sobą specjalne koszty, należą się dozorcy niezależnie od wynagrodzenia, zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów.

6. Komornik sądowy wyznacza sumę kosztów, wymienionych w poprzednim (5) punkcie, w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowych, przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem tak na oryginałach opisu, jak i na jego odpisie, wydanym dozorcy.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określaniu wysokości: a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca, gdzie były zajęte do lokalu, w którym mają być przechowywane lub sprzedane i b) kosztów karmienia przytych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści od zwierząt, co do której zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw., dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczenia dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wyznacza się w sumie równej połowie kwoty, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta wymienione w punktach 1 — 8, mają być pokryte zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku tak ruchomego jak i nieruchomości, w wypadkach przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw. wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie biegłych, mieszkających w miejscu dokonywania oszacowania wyznacza się w zależności od czasu użytego na oszacowanie w wysokości 4 — 10 zł. za godzinę, a osobom z wyższem wykształceniem w wysokości 6 — 20 zł. za godzinę.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości niezależnie od wynagrodzenia w p. 1-ym wymienionego, otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości 10 — 20 zł. za dobę — osoby zaś z wyższem wykształceniem 16 — 40 zł. za dobę, przyczem niepełne doby powyżej jednak 6-ciu godzin liczą się jako pełne;

b) zwrot kosztów podróży, jako to: furmanki według cen miejscowych, oraz biletu jazdy koleją w obie strony wartości biletu II klasy.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wypłaca się biegłym (ewentualnie wysyła się) zgórą po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie, wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy również wniesionej przez tę osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku sporzązonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba żądająca wezwania biegłego winna na żądanie komornika wniesć niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów.

Zatwierdza się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stanisław Składkowski

P R Z E P I S Y

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę wileńskiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

Wynagrodzenie dozorca zajętego majątku ruchomego, o ile nie zostało ono ustalone zgodnie z art. 1014 ust. post. cyw. w drodze porozumienia się jego z egzekwującymi i dłużnikiem wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionymi w następnych punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:

a) za czas dozoru do dwóch tygodni w wysokości 2% a za czas do 1 miesiąca w wysokości 3%, jeśli suma oszacowania majątku nie przewyższa 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 2% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1% w ciągu całego dalszego czasu z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagro-

dzenia nie może być wyższa od 25% ogólnej sumy szacunku zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wyznacza się według normy 2 razy wyższej niż oznaczona w p. 1-ym.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także drogich kamieni dozorca należy się za cały czas dozoru 3% wartości tych przedmiotów.

4. W razie nieprzyjęcia licytacji do skutku, lub sprzedaży zajętego majątku za cenę niższą od sumy oszacowania, wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku suma wynagrodzenia powinna być wyegzekwowana od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania wyroków sądowych i wynagrodzenia, należącego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla dozoru nad majątkiem niezbędne jest wynajęcie oddzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów czy dozorców, albo jeśli chodzi o dozór nad majątkiem, znajdującym się poza obrębem budowli (np. statków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.), co pociąga za sobą specjalne koszta, należy się dozorce, niezależnie od wynagrodzenia, zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów.

6. Komornik sądowy wyznacza sumę kosztów wymienionych w poprzednim (5) punkcie, w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowych przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem tak na oryginałach opisu, jak i na jego odpisie, wydanym dozorce.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określaniu wysokości: a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca gdzie były zajęte do lokalu, w którym mają być przechowywane lub sprzedane i b) kosztów karmienia przytych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści od zwierząt, co do której zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw., dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczenie dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wyznacza się mu w sumie równej połowie kwoty, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta, wymienione w punktach 1 — 8, mają być pokryte zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku tak ruchomego jak i nieruchomości, w wypadkach przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw. wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie biegłych, mieszkających w miejscu dokonywania oszacowania, wyznacza się w zależności od czasu użytego na oszacowanie w wysokości 3 — 6 zł. za godzinę, a osobom z wyższem wykształceniem w wysokości 6 — 20 zł. za godzinę w zależności od uznania sądu.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości, niezależnie od wynagrodzenia, w p. 1-ym wymienionego otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości 10 — 15 zł. za dobę, osoby zaś z wyższem wykształceniem 15 — 30 zł. za dobę, według uznania sądu, przytem niepełne doby powyżej jednak 6-ciu godzin liczą się jako pełne;

b) zwrot kosztów podróży, jako to: furmanki według cen miejscowości oraz biletu jazdy koleją w obie strony wartości biletu II klasy.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wypłaca się biegłym (ewentualnie — wysyła się) zgórą po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy, również wniesionej przez tą osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku sporządzonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba, żądająca wezwania biegłego, winna na żądanie komornika wniesć niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów.

Zatwierdza się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stanisław Składowski

PRZEPISY

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę warszawskiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

Wynagrodzenie dozorca zajętego majątku ruchomego, o ile nie zostało ono ustalone zgodnie z art. 1014 ust. post. cyw. w drodze porozumienia się jego z egzekwującymi i dłużnikiem wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionymi w następnych punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:

a) za czas dozoru do dwóch tygodni w wysokości 2% a za czas do 1 miesiąca w wysokości 3%, jeśli suma oszacowania majątku nie przewyższa 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 1% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 0,5% w ciągu całego dalszego czasu z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagrodzenia, nie może przewyższać 40% ogólnej sumy szacunku zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wyznacza się według normy 2 razy wyższej niż oznaczona w p. 1-ym.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także drogich kamieni dozorca należy się za cały czas dozoru 3% wartości tych przedmiotów.

4. W razie nieprzyjścia licytacji do skutku, lub sprzedawy zajętego majątku za cenę niższą od sumy oszacowania, wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku suma wynagrodzenia powinna być wyegzekwowana od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania wy-

roków sądowych i wynagrodzenia należącego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla nadzoru nad majątkiem niezbędne jest wynajęcie oddzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów czy dozorców, albo jeśli chodzi o dozór nad majątkiem, znajdującym się poza obrębem budowli (np. statków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.), co pociąga za sobą specjalne koszty, należy się dozorcy niezależnie od wynagrodzenia, zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów.

6. Komornik sądowy wyznacza sumę kosztów wymienionych w poprzednim (5) punkcie, w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowych, przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem tak na oryginałach opisu, jak i na jego odpisie, wydanym dozorcy.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określaniu wysokości: a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca, gdzie były zajęte do lokalu, w którym mają być przechowywane lub sprzedane i b) kosztów karmienia przyjętych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści od zwierząt, co do której, zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw., dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczenia dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wyznacza się mu w sumie równej połowie kwoty, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta wymienione w punktach 1 — 8, mają być pokryte zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku tak ruchomego jak i nieruchomości, w wypadkach, przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw., wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie biegłych, mieszkających w miejscu dokonywania oszacowania wyznacza się w zależności od czasu użytego na oszacowanie w wysokości 8 zł. za pierwszą godzinę i po 6 zł. za następne godziny, a osobom z wyższym wykształceniem w wysokości 15 zł. za pierwszą godzinę i po 12 zł. za następne godziny w zależności od uznania sądu.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości niezależnie od wynagrodzenia, w p. 1-ym wymienionego otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości 10 zł. za dobę — osoby zaś z wyższym wykształceniem 20 zł. za dobę — według uznania sądu, przytem niepełne doby powyżej jednak 6-ciu godzin, liczą się jako pełne.

b) zwrot kosztów podróży, jako to: furmanki według cen miejscowości oraz biletu jazdy koleją w obie strony wartości biletu II klasy.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wypłaca się biegłym (ewentualnie wysyła się) zgórą po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy również wniesionej przez tą osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku sporządzonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba żądająca wezwania biegłego winna na żądanie komornika wnieść niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów. Zatwierdza się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

P R Z E P I S Y

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę białostockiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionymi w następnych punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:

a) za czas dozoru do dwóch tygodni w wysokości 2% a za czas do 1 miesiąca w wysokości 3%, jeśli suma oszacowania majątku nie przewyższa 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 2% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1% w ciągu całego dalszego czasu, z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagrodzenia nie może być wyższa od 25% ogólnej sumy szacunku zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wyznacza się według normy 2 razy wyższej niż oznaczona w p. 1-ym.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także drogich kamieni, dozorcy należy się za cały czas dozoru 3% wartości tych przedmiotów.

4. W razie nieodbycia się licytacji lub sprzedaży zajętego majątku za cenę niższą od sumy oszacowania, wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku, suma wynagrodzenia powinna być wyegzekwowana od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania w rokówek sądowych i wynagrodzenia należącego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla dozoru nad majątkiem niezbędne jest wynajęcie oddzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów czy dozorców, albo jeśli chodzi o dozór nad majątkiem, który znajduje się poza obrębem budowli (np. statków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.), co pociąga za sobą specjalne koszta, należy się dozorcy niezależnie od wynagrodzenia zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów.

6. Komornik sądowy wyznacza sumę kosztów wymienionych w poprzednim (5) punkcie, w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowych, przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem tak na oryginałach opisu, jak i na jego odpisie, wydanym dozorcy.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określaniu wysokości: a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca gdzie były zajęte do lokalu, w którym mają być przechowywane lub sprzedane i b) kosztów karmienia przyjętych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści od zwierząt, co do której, zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw., dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczenie dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wyznacza się w sumie równej połowie kwoty, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta, wymienione w punktach 1 — 8, mają być pokryte zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku tak ruchoego, jak i nieruchomości, w wypadkach przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw., wyznacza się według przepisów następujących

1. Wynagrodzenie biegłych, mieszkających w miejscu dokonywania oszacowania wyznacza się w zależności od czasu użytego na oszacowanie od 4 do 10 zł. za godzinę, a osobom z wyższym wykształceniem w wysokości od 6 do 20 zł. za godzinę, zależnie od uznania sądu.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości niezależnie od wynagrodzenia w p. 1-ym wymienionego otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości od 10 do 20 zł. za dobę, osoby zaś z wyższym wykształceniem od 15 do 30 zł. za dobę, w zależności od uznania sądu, przyczem niepełne doby powyżej jednak 6-ciu godzin, liczą się jako pełne;

b) zwrot kosztów podróży, jako to: furmanki według cen miejscowych oraz biletu jazdy kolejowej w obie strony wartości biletu II klasy.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wypłaca się biegłym (ewentualnie wysyła się) zgórę po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy również wniesionej przez tą osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku sporzązonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba żądająca wezwania biegłego winna na żądanie komornika wnieść niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów.

Zatwierdza się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

PRZEPISY

z dnia 14 kwietnia 1931 r.

o wynagrodzeniu dozorców i biegłych, ułożone przez Wojewodę Łódzkiego i zatwierdzone przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu, a wydane na mocy art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego na okres trzyletni.

§ 1.

Wynagrodzenie dozorca zajętego majątku ruchomego, o ile nie zostało ono ustalone zgodnie z art. 1014 ust. post. cyw. w drodze porozumienia się jego z egzekwującymi i dłużnikiem wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie dozorca nad przedmiotami niewymienionymi w następnych punktach (2, 3) niniejszego paragrafu wyznacza się:

a) za czas dozoru do dwóch tygodni w wysokości 2%, a za czas do 1 miesiąca w wysokości 3%, jeśli suma oszacowania majątku nie przewyższa 1.000 zł., przy oszacowaniu zaś na wyższą sumę dodaje się 1% od nadwyżki;

b) za czas dłuższy od miesiąca do sumy wynagrodzenia oznaczonej w p. a) dodaje się po 2% od ogólnej sumy szacunku za każdy chociażby i niepełny miesiąc w ciągu pierwszych 6-ciu miesięcy i po 1½% w ciągu całego dalszego czasu z tem zastrzeżeniem, że całkowita suma wynagrodzenia nie może być wyższa od 25% ogólnej sumy szacunku zajętego majątku.

2. Za dozór nad zwierzętami domowemi wynagrodzenie dozorca wyznacza się według normy 2 razy wyższej niż oznaczona w p. 1-ym.

3. Za przechowanie przedmiotów ze złota, srebra i platyny, a także drogich kamieni dozorcy należy się za cały czas dozoru 3% wartości tych przedmiotów.

4. W razie nieprzyjścia licytacji do skutku, lub sprzedaży zajętego majątku za cenę niższą od sumy oszacowania, wynagrodzenie liczy się od tej ostatniej sumy, przyczem w pierwszym wypadku suma wynagrodzenia powinna być wyegzekwowana od osób wymienionych w art. 1066 ust. post. cyw. w trybie, ustanowionym dla pokrycia kosztów wykonania wyroków sądowych i wynagrodzenia, należącego się komornikowi sądowemu według taksy.

5. Jeśli dla dozoru nad majątkiem niezbędne jest wynajęcie odzielnego lokalu lub najęcie specjalnych stróżów czy dozorców, albo, jeśli chodzi o dozór nad majątkiem, znajdującym się poza obrębem budowli (np. statków, materiałów leśnych, owoców w ogrodzie i t. p.), co pociąga za sobą specjalne koszta, należy się dozorcy, niezależnie od wynagrodzenia, zwrot wszystkich poniesionych w tym celu kosztów.

6. Komornik sądowy wyznacza sumę kosztów wymienionych w poprzednim (5) punkcie, w zależności od czasu trwania dozoru i cen miejscowych przy samem oddaniu dozorca majątku na przechowanie z adnotacją o tem tak na oryginałach opisu, jak i na jego odpisie, wydanym dozorcy.

7. Ceny miejscowe służyć mają również za normę przy określaniu wysokości: a) kosztów przeniesienia w razie konieczności przeniesienia zajętych przedmiotów z miejsca gdzie były zajęte do lokalu, w którym mają być przechowywane lub sprzedane i b) kosztów karmienia przyjętych pod dozór zwierząt, przyczem ulega zaliczeniu suma tej korzyści

od zwierząt, co do której, zgodnie z art. 1018 ust. post. cyw., dozorca obowiązany jest do zdawania rachunku.

8. W razie oświadczeniego dozorca, uczynionego przed licytacją, że odmawia dalszego wykonywania dozoru, wynagrodzenie wyznacza się mu w sumie równej połowie kwoty, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

9. Koszta, wymienione w punktach 1 — 8, mają być pokryte zgodnie z przepisami zawartymi w art. 1060 i 1066 ust. post. cyw.

§ 2.

Wynagrodzenie biegłych za oszacowanie zajętego majątku tak ruchomego jak i nieruchomości, w wypadkach, przewidzianych w art. 1001, 1556 i 1564 ust. post. cyw., wyznacza się według przepisów następujących:

1. Wynagrodzenie biegłych, mieszkających w miejscu dokonywania oszacowania, wyznacza się w zależności od czasu użytego na oszacowanie w wysokości 2 zł. za godzinę, a osobom z wyższym wykształceniem w wysokości 6 zł. za godzinę, w zależności od uznania sądu.

2. Przy wezwaniu biegłego z innej miejscowości niezależnie od wynagrodzenia, w p. 1-ym wymienionego otrzymuje biegły:

a) diety w wysokości 10 zł. za dobę — osoby zaś z wyższym wykształceniem 20 zł. za dobę — według uznania sądu, przytem niepełne doby powyżej jednak 6-ciu godzin liczą się jako pełne;

b) zwrot kosztów podróży, jako to: furmanki, według cen miejscowych oraz biletu jazdy koleją w obie strony wartości biletu II klasy.

3. Diety i koszta podróży w obie strony wypłaca się biegłym (ewentualnie — wysyła się) zgory po złożeniu odpowiedniej sumy przez osobę, żądającą oszacowania, wynagrodzenie zaś za oszacowanie wypłaca się biegłym natychmiast po dokonaniu takowego z sumy również wniesionej przez tą osobę w formie zaliczki, według tymczasowego rachunku sporządzonego przez komornika na podstawie przybliżonego obliczenia ilości godzin niezbędnych dla oszacowania.

Osoba żądająca wezwania biegłego winna na żądanie komornika wniesć niezwłocznie brakującą sumę na pokrycie powyższych kosztów.

Zatwierdza się na podstawie art. art. 1006 i 1015 ustawy postępowania cywilnego w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Skarbu.

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1931 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stanisław Składowski

KOMUNIKAT

w sprawie podziału terytorium sądu grodzkiego w Łunińcu na rewiry egzekucyjne.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 942), prezes sądu okręgowego w Pińsku ustalił podział terytorium sądu grodzkiego w Łunińcu na rewiry egzekucyjne w sposób następujący:

I rewir egzekucyjny obejmuje miasto Łuniniec i gminę Łuniniecką; rewir ten powierzono komornikowi Janowi Wallach-Daszkiewiczowi z siedzibą w m. Łunińcu.

II rewir egzekucyjny obejmuje gminę czuczewicką oraz część gminy łachewskiej z następującymi miejscowościami: kolonja Andruszkowo, chutor Brzezina, wieś Cna, wieś Drebsk, chutor Hajdamaszka, chutor Jaworowo, wieś Jeziernica, miasteczko Kożangródek, folwark Kożangródek, chutor Krutyj Wir, chutor Kureń, chutor Lemno, wieś Lubaczyn, miasteczko Łachwa, wieś Łachwa, stacja kolejowa Łachwa, chutor Pszczolnik, chutor Przystań i kolonia Zamłyńce; rewir ten powierzono komornikowi Michałowi Wawrzeńczykowi z siedzibą w mieście Łunińcu.

III rewir egzekucyjny obejmuje gminę lenińską oraz miejscowości z gminy łachewskiej, które nie weszły w skład II rewiru egzekucyjnego mianowicie: kolonja Borsukowo, chutor Bór, chutor Brodki, chutor Chobot, chutor Czabka, chutor Czasownia, kolonja Czerebasowo, chutor Dołgoje, kolonja Florowo, chutor Głazewo, chutor Jurkowicze, zaścianek Krasna-Wola, chutor Krasna-Wola, chutor Kruklin, wieś Luboń, wieś Łachewska, chutor Miesino, wieś Mokrowo, kolonja Monasiejewo, chutor Moroczna, chutor Namokrowo, kolonja Perynowo, chutor Pogoń, chutor Poletok, chutor Powierzuchy, chutor Porochnowicze, chutor Prud, chutor Przewóz, chutor Radziebno, kolonja Radygierowo, chutor Rai, chutor Sielce, wieś Sienkiewicza, stacja kolejowa Sienkiewicze, chutor Smolarnia, chutor Sukacze, chutor Sukacz, chutor Trylesica, chutor Wierchy, chutor Wilcze-Góry, chutor Zaberwiecze, chutor Zagatki, chutor Zalucje, chutor Załamańskie, chutor Żuczkowo i chutor Żurawin; rewir ten powierzono komornikowi Mieczysławowi Brymasowi z siedzibą w miasteczku Mikaszewiczach.

K O M U N I K A T

w sprawie zmiany w podziale na rewiry egzekucyjne okręgu sądu grodzkiego w Kobryniu.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 942) prezes sądu okręgowego w Pińsku wydzielił z I rewiru egzekucyjnego sądu grodzkiego w Kobryniu gminę tewelską i wcielił gminę powyższą do II rewiru egzekucyjnego sądu grodzkiego w Kobryniu.